

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Ryszard Witkowski

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2025 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie **J.W.**

zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2025 r., sygn.
akt V KO 98/25, stwierdzające na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. oczywistą
bezzasadność i odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w
sprawie o sygn. akt II AKa 57/23 Sądu Apelacyjnego w Łodzi
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 18 października 2023 r. utrzymano
w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu z 10 października 2022 r. i
ostatecznie J.W. został uznany za winnego popełnienia zbrodni z art. 148 § 2 k.k. w
zb. z art. 163 § 1 k.k. pkt 1 k.k. w zb. z art. 160 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w
zw. z art. 64 § 2 k.k. i skazany na karę dożywotniego pozbawienia wolności.

W sprawie wywiedziona została kasacja obrońcy i Sąd Najwyższy,
postanowieniem z 2 października 2024 r., w sprawie o sygn. akt V KK 203/24
oddalił ją jako oczywiście bezzasadną. Postanowieniem z 7 maja 2025 r. Sąd
Najwyższy stwierdził brak podstaw do wznowienia postępowania zakończonego

prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 18 października 2023 r., sygn. akt. II AKa 57/23. Na skutek kolejnego wniosku skazanego, Sąd Najwyższy postanowieniem z 28 maja 2025 r., sygn. akt V KO 118/24 odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności, a wobec złożenia zażalenia, postanowieniem z 27 lutego 2025 r. Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał wniosek skazanego o wznowienie postępowania do ponownego rozpoznania Sądowi Najwyższemu w Izbie Karnej, z powodu przesłanki z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Postanowieniem z 25 czerwca 2025 r., II KO 98/25 Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

Na powyższe postanowienie, skazany J.W. złożył zażalenie, uzasadniając je „rażącymi uchybieniami sądu I i II instancji” oraz wskazując, że orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Łodzi w sprawie o sygn. akt AKa 57/23 zostało wydane na podstawie sfabrykowanych i nieistniejących dowodów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie wniesione przez skazanego jest bezzasadne i to w stopniu oczywistym. Skazany w istocie w złożonym zażaleniu nie przedstawił żadnych argumentów, które wskazywałyby, iż zaskarżone postanowienie jest błędne.

Na podstawie art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez obrońcę albo pełnomocnika. Natomiast § 3 powołanego artykułu stanowi, że sąd odmawia przyjęcia wniosku niepochodzącego od osoby wymienionej w § 2 bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. W wypadku zatem stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, odmawia się jego przyjęcia z pominięciem procedury uzupełnienia jego braków formalnych. Taki stan rzeczy bez wątpienia wystąpił w przedmiotowej sprawie.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia wskazał, że w przedmiotowej sprawie nie zaistniały okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania określone w art. 540 k.p.k. i następne. Z uzasadnienia wynika, że

Sąd Najwyższy odniósł się do okoliczności, na które we wniosku o wznowienie postępowania powołał się skazany, a dotyczące tego, że dowody w sprawie świadczące o tym, że popełnił zarzuconą mu zbrodnię zostały sfabrykowane, nie zostały potwierdzone żadnym faktem popełnienia domniemanego przestępstwa w ramach procedowania przez organy wymiaru sprawiedliwości i możliwości wpływu tego przestępstwa na wydany wyrok skazujący. Trafnie Sąd Najwyższy wskazał, że wznowienia postępowania skazany oparł na kwestionowaniu ustaleń faktycznych w sprawie i wyrażeniu niezadowolenia z przeprowadzonej oceny dowodów zaś podważanie oceny zeznań A.P. było niczym innym, jak zarzutem z art. 438 pkt 3 k.p.k., będącym już przedmiotem kontroli odwoławczej.

Wskazać należy, że wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem może nastąpić wyłącznie na podstawie ściśle określonych przesłanek, zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k. oraz art. 542 § 3 k.p.k.

W przypadku przesłanki wznowienia postępowania z art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., na którą powołuje się skazany, zgodnie z treścią art. 541 § 1 k.p.k., konieczne jest odpowiednie udowodnienie faktu popełnienia przestępstwa, poprzez jego ustalenie prawomocnym wyrokiem skazującym, chyba że orzeczenie takie nie może zapaść z powodu przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3 -11 k.p.k. lub w art. 22 k.p.k., co nie miało miejsca w przedmiotowej sprawie.

Zdaniem Sądu Najwyższego okoliczności, na które powołuje się skazany, nie należą do katalogu podstaw wymienionych w rozdziale 56 kodeksu postępowania karnego. Wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem może nastąpić wyłącznie na podstawie ściśle określonych przesłanek, zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k. oraz art. 542 § 3 k.p.k. W przypadku przesłanki wznowienia postępowania z art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., zgodnie z treścią art. 541 § 1 k.p.k., konieczne jest odpowiednie udowodnienie faktu popełnienia przestępstwa, poprzez jego ustalenie prawomocnym wyrokiem skazującym, chyba że orzeczenie takie nie może zapaść z powodu przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3 -11 k.p.k. lub w art. 22 k.p.k., co nie miało miejsca w przedmiotowej sprawie.

Z uwagi zatem na niewykazanie uchybień zaskarżonego orzeczenia i brak zaistnienia jakichkolwiek przesłanek koniecznych do wznowienia postępowania, złożonego zażalenia nie uwzględniono.

Antoni Bojańczyk Małgorzata Bednarek Ryszard Witkowski

[WB]

[r.g.]